

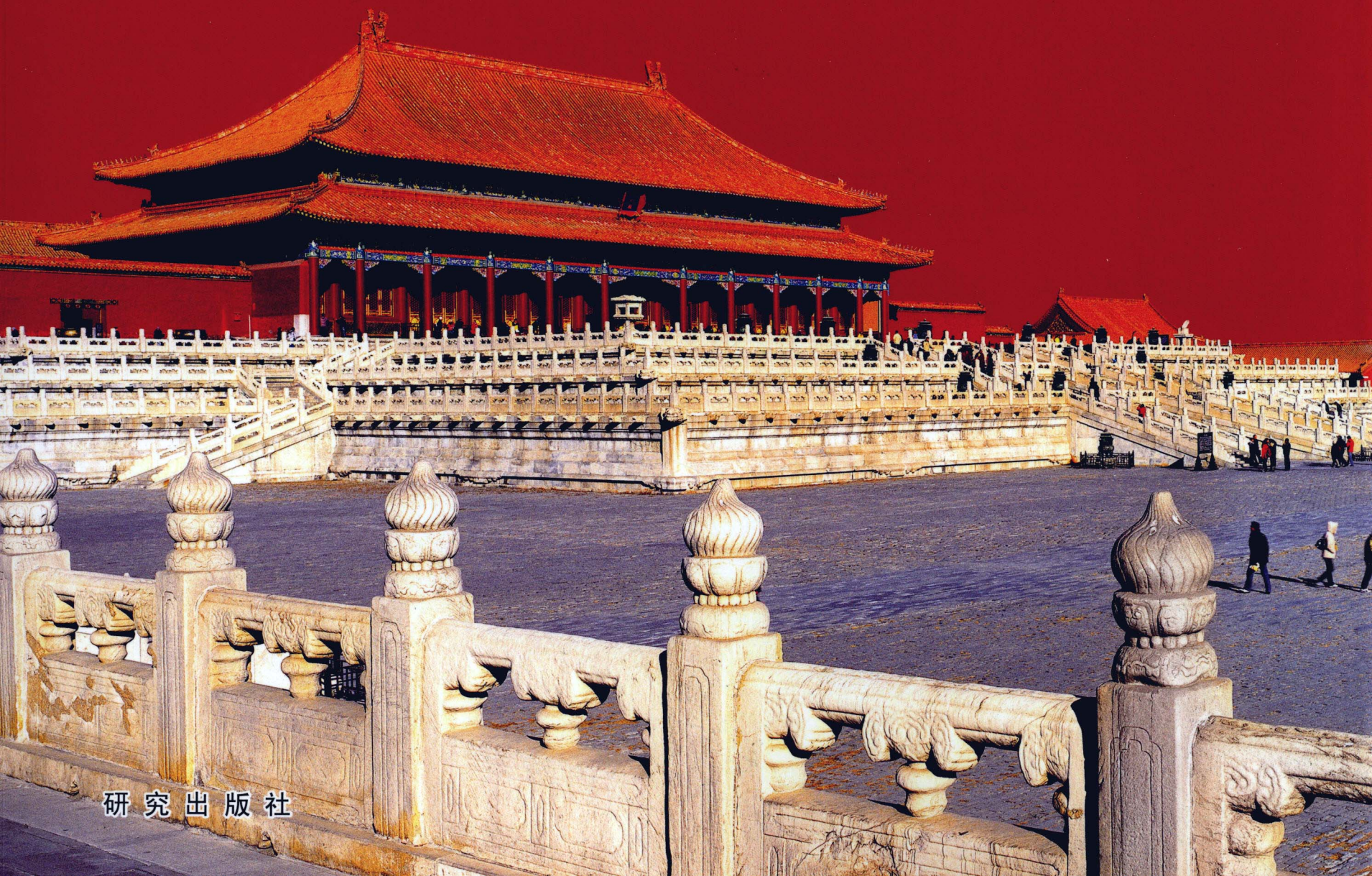
THE FORBIDDEN CITY

ЗАПРЕТНЫЙ ГОРОД

LA CITÉ INTERDITE

DIE VERBOTENE STADT

紫禁城

研究出版社

THE FORBIDDEN CITY

图书在版编目 (CIP) 数据

紫禁城: 汉英对照 / 旅舜主编. —北京: 研究出版社, 2009.2

ISBN 978-7-80168-449-3

I. 紫…

II. 旅…

III. 故宫—画册

IV. K928.74-64

中国版本图书馆CIP数据核字 (2009) 第 017496号

本画册为中、英、日、韩、俄、
法、德、意、西九国文字对照

编 著 旅 舜
责任编辑 之 眉 黄慎如
执行编辑 余泯然 周 颖
摄 影 张肇基 吴健骅
王慧明 王文波
封面设计 帅 芸
版式设计 廖亚平

Editor in Chief Lü Shun
Managing Editor Zhi Mei Huang Shenru
Executive Editor Yu Minran Zhou Ying
Photographers Zhang Zhaoji Wu Jianhua
Wang Huiming Wang Wenbo
Cover Designer Shuai Yun
Computer Layout Liao Yaping

本书部分图片由Getty Images和phototime.cn提供

紫禁城 *The Forbidden City*

出 版 研究出版社
编 著 北京精典博雅旅游图书有限公司
开 本 787 × 1092 mm 12开
印 张 8
印 数 1-5000
版 次 2009年5月第一版第一次印刷
书 号 978-7-80168-449-3

<http://www.旅游图书.cn>

Published by Yan Jiu Publishing House
Edited by Beijing Jingdian Boya Traveling Book Co., Ltd
Format: 787 × 1092 mm 1/12
Printed Sheet: 8
Impression: 5,000
Printed Order: First Impression & First Edition in May, 2009
ISBN: 978-7-80168-449-3
<http://www.jdbybook.com>

0006000

如发现质量问题, 请致电13371611472联系调换

版权所有 盗版必究

前言

P r e f a c e

故宫博物院原称紫禁城，是明清两朝的皇宫，自明朝永乐皇帝朱棣修建紫禁城起，至1911年清逊帝溥仪退位的近五百年里，先后共24位皇帝在此居住。紫禁城始建于明永乐四年（1406年），永乐十八年（1420年）建成，先后历时15年。整座皇宫共动用了十万名优秀工匠和上百万的劳动力，其规模之大、气势之宏伟在中国建筑历史上都是十分罕见的。

紫禁城以一条纵贯南北的中轴线为中心对称分布，其平面为长方形，占地面积为72万平方米。紫禁城四周建有高10米的城墙，城墙的四角上各建一座造型独特的角楼，城墙外有一条52米宽的护城河，构成了一道牢固的防卫屏障。城墙四面各有一座城门，南面为午门，北面为神武门，东面为东华门，西面为西华门。紫禁城内建有雄伟的宫殿、开阔的广场、精美的楼阁以及别具匠心的花园。

紫禁城的建造涵括了中国古代劳动人民高超的建造技术和灿烂的文化艺术，既包含了封建礼教等级观念，又充分体现出古代阴阳五行学说。午门为紫禁城正门，在午门南面，太庙和社稷坛东西对称分布。午门以北的宫殿建筑分为外朝和内廷。在阴阳五行观念中，方位以前为阳后为阴，代表阳的外朝，以太和殿、中和殿、保和殿为中心，左右附有文华殿和武英殿，是皇帝处理朝政、举行重大典礼的地方；代表阴的内廷以乾清宫、交泰殿、坤宁宫为中心，左右配有东、西六宫及宁寿宫区、养心殿、慈宁宫，北至皇宫尽头的御花园，是帝后、嫔妃及其他皇宫成员日常居住、生活的地方。整座皇宫的建筑按照古代宫殿建筑“左祖右社”、“前朝后寝”的形制布局。

皇宫的名称为紫禁城，其中包含着封建社会“天人合一”的思想，也与中国古代哲学和天文学有关。古代天文学把恒星分为三垣、二十八星宿，其中紫微星垣（北极星）处于中天，位置永恒不变，是所有星宿的中心。因此人们把紫微星视为天帝所居，称为紫宫，有“紫微正中”之说。封建皇帝自称是真龙天子，而他们所居住的皇宫，也被比喻为紫宫，象征四方归顺、江山稳固不变。皇帝贵为九五之尊，所居住的皇宫富丽堂皇且戒备森严，不允许平民百姓接近，是绝对的禁地，又称为禁宫。因此明清两代的皇宫被称为“紫禁城”。

清朝灭亡后，1925年故宫博物院成立，经过统计整理，故宫的文物总数近百万件，包括三代鼎彝、远古玉器、唐宋元明的书法名画、宋元陶瓷、珐琅、漆器、金银器、竹木牙角匏、金铜宗教造像以及大量的

清代帝后妃嫔服饰、衣料和家具等。此外，还有大量图书典籍、文献档案。新中国成立以来，故宫内的宫殿建筑得到了更好的维护和修缮。1961年，故宫博物院被列为全国重点文物保护单位。1987年联合国教科文组织又将故宫列为“世界文化遗产”。这座古老而又宏伟皇家宫殿，向广大中外游客展现出了中华民族悠久深远的历史和灿烂辉煌的文化，被誉为“世界五大宫殿之一”。

The Palace Museum or the Forbidden City, used as the royal palace in the Ming and Qing dynasties, was home to 24 emperors for as long as 500 years from 1406 when Emperor Chengzu of Ming started its construction to 1911 when Puyi, the last emperor of the Qing Dynasty, abdicated. Starting in the fourth year of Emperor Yongle's reign (1406), the construction lasted 15 years, involving around 100,000 skilled technicians and millions of labor force. Its large scale and imposing effect is rarely seen in China's architectural history.

The Forbidden City, forming a rectangle in shape, covers a total area of 720,000 square meters, with halls spreading out in an orderly manner alongside the central axis line which goes through from south to north. On its four sides stand 10-meter-high walls, and at each of its four corners sits a corner tower. Outside the walls runs the 52-meter-wide moat, composing a strong defense work. It has four gates, namely, Wu Men (Meridian Gate) in the south, Shenwu Men (Gate of Martial Spirit) in the north, Donghua Men (East Flowery Gate) in the east and Xihua Men (West Flowery Gate) in the west. Inside the Forbidden City are magnificent palaces, broad squares, fine pavilions, original gardens, and etc.

The structure of the Forbidden City reflects the superb construction art and splendid cultural art of ancient Chinese people, indicating the feudal hierarchy and the traditional theory of *yin-yang* and Five Elements. Wu Men (Meridian Gate) is the front gate, to the south of which the Imperial Ancestral Temple (known as Beijing Working People's Culture Palace today) and the Temple of Earth and Grain (known as Zhongshan Park today) are located symmetrically on the east and west. The palace complex to the north of Meridian Gate is divided into the Outer Court and the Inner Court. According to the traditional theory of *yin-yang* and Five Elements, the front was *yang*, the back was *yin*. The Outer Court, representing *yang* and centered on Taihe Dian (Hall of Supreme Harmony), Zhonghe Dian (Hall of Middle Harmony), and Baohe Dian (Hall of Preserving Harmony), as well as Wenhua

Dian (Hall of Literary Glory) and Wuying Dian (Hall of Martial Valor), was where the emperor handled state affairs and held grand ceremonies. The Inner Court, representing *yin* and centered on Qianqing Gong (Palace of Heavenly Purity), Jiaotai Dian (Hall of Union and Peace) and Kunming Gong (Palace of Earthly Tranquility), as well as Six Eastern Palaces, Six Western Palaces, and Yu Hua Yuan (Imperial Garden) at the north end of the imperial palace, was where the emperor, empress and imperial concubines lived. The layout of the whole complex is strictly in line with China's royal architectural tradition.

The name of the Forbidden City is related to the concept of “Human and Nature in One” in Chinese feudal society and China's ancient philosophy and astronomy, according to which, there were three enclosures and 28 stars in the universe, of which the Purple Forbidden Enclosure (Polaris), thought to be in the middle of all stars, was seen to be the place where heavenly emperor lived and was called Purple Palace. The emperor regarded himself as the Son of Heaven, and the royal palace was called Purple Palace, symbolizing that all is submitted to the emperor and the rule over the country is steady and unchangeable. The palace, splendid and sumptuous, had tight security, and the access of ordinary people was completely forbidden, so it was also called the Forbidden City. Thus it was called the Purple Forbidden City in the Ming and Qing dynasties.

After the Qing Dynasty was destroyed, the Palace Museum was established in 1925. After checking, around one million pieces of relics were collected, including Ding (the ancient cooking vessel), Yi (the ancient wine vessel), jades, calligraphy and paintings of Tang, Song, Yuan and Ming dynasties, chinawares of Song and Yuan dynasties, enamel wares, lacquerwares, gold and silver items, bamboo and ivory carvings, religious statues, as well as clothes and furniture used by emperors, empresses and concubines. Additionally, there were a lot of books, classics, and document files. Since the People's Republic of China was founded, the halls and palaces have been well protected and preserved. In 1961 the Forbidden City became one of the key units for preservation of cultural relics. Moreover, in 1987 UNESCO included the Forbidden City on its World Heritage List. This ancient and magnificent architectural complex, famed as one of the Five Palaces in the world, displays its historical and cultural beauty to all visitors home and abroad.

前書き

故宮博物院は以前の名を紫禁城といい、明・清2代の王朝の宮殿であり、明の永楽帝朱棣が紫禁城を建築したときから、1911年に清の最後の皇帝溥儀が退位するまでの500年間、計24人の皇帝がここで暮らした。紫禁城は明の永楽4年(1406年)に建設が始められ、永楽18年(1420年)に15年の歳月をへて完成した。これらの宮殿は10万人の優秀な大工と100万人をこえる労働者によってつくり、大規模で豪華な、中国史上稀に見る建築物である。

紫禁城は南北を貫く中軸線を中心に、対称に分布している。平面の形は長方形で、敷地面積は72万平方メートルである。紫禁城の周囲は高さ10メートルの城壁に囲まれ、城壁の四隅にはそれぞれ独特な形をした角楼があり、城壁の外にはさらに52メートルの幅の堀があり、堅固に城を護っている。城壁の各辺にはそれぞれ城門があり、東を東華門、南を午門、西を西華門、北を神武門という。紫禁城内には雄大な宮殿が建ち並び、広大な広場があり、美しい楼閣と園丁が工夫をこらしてつくった花園がある。

紫禁城には、中国のかつての工人たちの高度な建造技術と燦爛たる文化芸術が内包されており、封建的礼教概念や古代陰陽五行説の風水学説などもふんだんに含まれている。午門は紫禁城の正門で、南に面しており、太廟(皇帝の祖先をまつる廟)と社稷壇(皇帝が土地の神と五穀の神を祀った場所)が東西に対称に分布している。午門よりも北にある宮殿建築は外朝と内廷に分けられ、陰陽五行説では陽のうしろに陰があるとされているため、陽の代表とされる外朝は、太和殿、中和殿、保和殿を中心に、左右に文華殿・武英殿があり、皇帝が政治をとりおこない、重大な行事を行う場所となっている。陰を代表する内廷には、乾清宮、交泰殿、坤寧宮を中心として左右に東・西六宮と寧寿宮区、養心殿、慈寧宮、北の宮殿のいちばん背後には、皇帝や后、嬪妃ら、そして皇宮にいる人々が、日常的に居住・生活していた空間である御花園がある。すべての皇宮の建物は古代宮殿建築の伝統に照らして「左に祖廟、右に社稷」「前方が朝廷で後方が寝殿」という形の配置となっている。

皇宮の名称は紫禁城といい、封建社会における「天と人の合一」という思想や身分の貴賤の考え方を含んでいる。古代の天文学では恒星を3つの恒星と28の星宿(星座)に分け、そのなかでも紫微星垣(北極星)はちょうど天の真ん中にあり、永久に位置が変わらないことから、すべての星宿の中心である。このため、人々は紫微星を天帝のいるところだと考え紫宮と呼び、「紫微が中央にいた」と言った。封建的な皇帝は「竜の子」を自称し、彼らの居所である皇宮も紫宮にたとえられ、四方の国々の帰順や国土の安定と不変を象徴した。皇帝は九五の尊といわれて尊ばれ、その居住する皇宮は華麗で雄大、警備が厳重で、平民が近づくことが許されない絶対の禁じられた場所であり、禁宮とも称された。このため明清兩代の皇宮は「紫禁城」と呼ばれたのである。

清朝が滅んだのち、1925年に紫禁城に故宮博物院が建立され、清朝が残した大量の貴重な文化財が整理された。それらの中には三代鼎彝(夏商殷という古代三王朝の鼎や酒器)、古い玉器、唐宋元明代の書画、宋元代の陶磁器、エナメルの器、漆器、金や銀の器、竹や木や動物の牙や角、フクベの器、金や銅の宗教的な銅像、大量の清代の皇帝や后妃などが着ていた衣服や装飾品、布や家具などが含まれる。そのほか、大量の書籍、文献や公文書などもある。新中国が成立したのち、故宮内の宮殿建築がきちんと保護され修理されるようになり、文化財も点検整理され、その総数は百万件近いことが判明した。1961年、故宮博物院は全国重点文化財に指定され、1987年にはユネスコの「世界文化遺産」に登録された。この古くて広大な宮殿は、多くの観光客に中華民族の悠久で

深遠なる歴史と燦爛たる文化を示し、「世界五大宮殿のひとつ」と賞賛されている。

머리말

고궁박물관은 원래 자금성(紫禁城)이라고 불렸다. 명나라 영락황제 주제가 자금성을 짓기 시작해서부터 1911년 청나라 부의가 퇴위하기까지 500여년간 24명의 황제가 살던 곳이다. 자금성은 영락4년(1406년)부터 영락 18년(1420년)까지 15년간 100만 명의 인부가 이 공사에 동원됐다. 그 규모와 기세는 중국역사에서도 아주 희소한 것이다.

자금성은 남북으로 관통된 중축선을 대칭으로 건축물이 분포되었다. 평면구조는 장방형으로 면적은 72만㎡이다. 자금성의 주변에는 높이 10m의 성벽이 둘러있으며 네 모퉁이에는 각누가 설치되어 있다. 성벽밖에는 넓이 52m되는 호성하(護城河)라는 해자(壕字)를 깔는데 방위상의 목적을 가지고 있다. 성벽의 사면에는 각각 성문이 하나씩 있다. 동쪽에는 동화문(東華門), 서쪽에는 서화문(西華門), 남쪽에는 오문(午門), 북쪽에는 신무문(神武門)이 있다. 자금성에는 웅위한 궁전, 넓은 뜰, 아름다운 각누와 화원이 건축되어 있다.

자금성은 중국고대 근로자들의 높은 건축기술, 찬란한 문화적 예술 가치와 봉건예교등급 관념, 고대 음악양행의 풍수학을 체현하고 있다. 오문은 자금성 정문으로 남쪽에는 태묘(太廟)와 사직단(社稷壇)이 대칭되게 있다. 오문 북쪽의 궁전은 외조(外朝)와 내정(內廷)으로 나뉜다. 음악양행설에서 방위는 앞은 양, 뒤는 음으로 구분된다. 양을 대표하는 외조는 태화전, 중화전, 보화전을 중심으로 좌우에 문화전과 문영전이 있는데 황제가 조정을 보고 중대한 의식을 거행하던 곳이다. 음을 대표하는 내정은 건청전, 교대전, 곤녕궁을 중심으로 좌우에 동서6궁과 영수궁구역, 양심전, 자녕궁과 북쪽 황궁의 끝까지 뻗은 어화원이 있는데 제후와 비빈 및 기타 황궁 성원들이 일상생활을 진행하던 곳이다. 전체 황궁의 건축은 좌조우사(左祖右社), 전조후침(前朝后寢)의 고대 궁전 건축 원칙에 따라 건축한 것이다.

자금성이라는 이름은 봉건사회의 '천인합일'의 등급사상이 포함되어 있다. 고대 천문학에서는 항성(恒星)을 삼원(三垣)으로 나누었고, 주위를 28수(宿)가 둘러싼 것으로 하였는데 그 중에서 자미성원(紫微星垣, 즉 북극성)은 하늘의 중간에 위치해 있고 모든 성수(星宿)의 중심이었다. 사람들은 자미성원에 천체가 살고 있다고 생각하며 자궁(紫宮)이라고 부르며 '자원정중(紫垣正中)'이라는 의미를 가지고 있다. 봉건황제는 하늘의 아들로 지고무상한 권력을 가지고 있다. 자금성은 '천자의 궁전은 천제가 사는 자궁(紫宮)'과 같은 금지 구역(禁地)과 같다'는 데에서 유래된 것이다

청나라가 멸망된 후 1925년 자금성에 고궁박물관을 설립하였다. 박물관에는 대량의 청나라 문물을 소장하였는데 3대(代)종묘 제기[정이(鼎彝)], 원구시기의 옥기, 당·송·원·명 시기의 서법작품과 그림, 송·원 시기의 도자기, 범람, 철기, 금, 은 제품 및 금,동으로 만든 종교 조상(造像), 청나라 후비들이 착용하였던 복장과 장식품 및 그들이 사용하였던 가구 등이 포함된다. 그 밖에 대량의 책자와 문헌들이 있다. 새 중국이 성립된 후 고궁의 건축은 더욱 훌륭한 보수와 수건을 진행하였으며 고궁의 문물 총수는 백만건에 달한다. 1961년 고궁박물관은 중국 국가급 중점문물보호업체로 지정되었으며 1987년에는 "세계문화유산"으로 지정되었다. 화려하고 웅대한 자금성은 해내외 유람객들에게 중화민족의 유구한 역사와 찬란한 문화를 자랑하고 있으며 "세계5대궁전"의 하나에 속한다.

Vorwort

Der Kaiserpalast, auch die Purpure Verbotene Stadt genannt, befindet sich in der Mitte Beijings und war die Residenz der Kaiser der letzten feudalen Dynastien Ming und Qing. In nahe 500 Jahren,

vom Einzug Zhu Dis in den Palast (1420) bis zum Sturz des letzten Qing-Kaisers Pu Yi durch die Revolution von 1911, regierten 24 Kaiser von hier aus das Reich der Mitte. Im 4. Jahr (1406) der Yongle-Regierungsperiode begann der Ming-Kaiser Zhu Di mit dem Bau dieses Palastes. Bis zur Fertigstellung des Bauwerkes im 18. Jahr (1420) der Yongle-Regierungsperiode dauerten die Bauarbeiten 15 Jahre lang. Baukosten und Bauaufwand des Kaiserpalastes sind nahezu unvorstellbar. Historischen Aufzeichnungen zufolge nahmen 100 000 Handwerker und eine Million Fronarbeiter an den Bauarbeiten teil. Mit einer Fläche von 720 000 Quadratmetern ist der Kaiserpalast der größte und vollständigste erhaltene alte Baukomplex der Welt.

Der Kaiserpalast hat eine in süd-nördlicher Richtung führende Mittellinie. Alle Hauptbauten liegen auf dieser Mittellachse. Dieser viereckige Baukomplex ist links und rechts symmetrisch und in bester Anordnung. Er hat eine 10 m hohe und 3,5 km lange Stadtmauer. An jeder der vier Mauerecken gibt es einen eigenartigen Wachturm. An jeder der vier Seiten der Stadtmauer gibt es ein Stadttor. Das Osttor heißt Donghuamen, das Südtor Wumen, das Westtor Xihuamen und das Nordtor Shenwumen.

Der Kaiserpalast ist in drei Teile gegliedert: den Außenhof, den Innenhof und den Palastgarten. Der Außenhof mit den drei Haupthallen Taiedian (Halle der Höchsten Harmonie), Zhonghedian (Haller der Vollkommenen Harmonie) und Baohedian (Halle der Erhaltung der Harmonie) als Mittelpunkt liegt im Südtel. Hier empfing der Kaiser hohe Beamte, übte seine Macht aus und hielt wichtige Zeremonien ab. An der linken und rechten Seiten dieser drei Haupthallen liegen die Wenhudian (Halle der Literarischen Blüte) und Wuyingdian (Halle der Militärischen Tapferkeit). Hinter dem Außenhof liegt der Innenhof, wo der Kaiser mit seinen Familienangehörigen lebte und laufende Staatsangelegenheiten erledigte. Der Innenhof besteht aus den drei Hauptpalästen Qiangqinggong (Palast der Himmlischen Reinheit), Jiaotaidian (Halle der Berührung von Himmel und Erde) und Kunninggong (Palast der Irdischen Ruhe), den sechs östlichen und den sechs westlichen Palästen, der Yangxindian (Halle zur Bildung der Gefühle), den Palästen Ningshou und Cining. Der Palastgarten liegt im Norden des Innenhofes. Er ist nicht allzu groß, aber schön und dideal plaziert, mit uralten Kiefern und Zypressen, Blumen und Bambus, künstlichen Felsanlagen und Springbrunnen, Lauben und Pavillons.

In alten Zeiten glaubten die Chinesen an die Lehre von Yin und Yang (nach der chinesischen Philosophie und Medizin die beiden entgegengesetzten Prinzipien der Natur mit Yin als weiblichem und negativem und Yang als männlichem und positivem Element) und an die Fünf Elemente (Metall, Holz, Wasser, Feuer und Erde, nach alter Auffassung Grundbestandteile der materiellen Welt, aus deren Zusammenwirken die traditionellen chinesische Medizin die physisologischen und pathologischen Erscheinungen erklärt). Während des Baus des Kaiserpalastes wurde diese Lehre auch in Anwendung gebracht.

Der Kaiserpalast zeichnet sich durch seine imposante Ausstattung und seine strenge Planung, die integrierte und symmetrische Anordnung des gesamten Baukomplexes aus. Er ist eine große Schatzkammer. Hier werden eine Million kostbare Kulturgegenstände aus verschiedenen Dynastien gesammelt, darunter Ding (antike Kochgefäße mit zwei Handgriffen und drei oder vier Beinen), Jadewaren, malerische und kalligrafische Werke aus den Dynastien Tang, Song, Yuan und Ming, Porzellanwaren, Lackwaren,

Gold-, Silberwaren, Golg- und Bronzebuddhafiguren aus den Dynastien Song und Yuan sowie Kleider und Möbel aus der Qing-Dynastie. Im Jahre 1925 wurde der Kaiserpalast zum Palastmuseum erklärt und im Jahre 1961 unter Denkmalschutz gestellt. Im Jahre 1987 wurde er von der UNESCO in die Liste des Weltkulturerbes aufgenommen. Heute ist er als einer der fünf großen Paläste der Welt bekannt.

Avant-propos

Le Musée du Palais impérial, appelé à l'origine la "Cité interdite", était le palais impérial des dynasties des Ming (1368 – 1644) et des Qing (1644 – 1911). Depuis son achèvement sous le règne Yongle de l'empereur Chengzu, Zhu Di, des Ming jusqu'à l'abdication en 1911 de Pu Yi, empereur Xundi des Qing, 24 empereurs y vécurent pendant presque 500 ans. Les travaux durèrent 15 ans de l'An 4 à l'An 18 du règne Yongle de l'empereur Chengzu des Ming, à savoir de 1406 à 1420 selon le calendrier grégorien. Pour sa construction, quelque 10 000 artisans habiles et un million de travailleurs furent mobilisés. Cet ensemble palatial est impressionnant par ses travaux de grande envergure et la magnificence de ses édifices comme on en a rarement enregistré dans l'histoire de la Chine.

La Cité interdite occupe une surface rectangulaire de 720 000 mètres carrés. Ses bâtiments sont symétriquement disposés sur un axe central qui la traverse du sud au nord. L'ensemble est entouré par un mur d'enceinte de 10 mètres de haut surmonté à chacun de ses quatre angles d'une tour d'angle de forme originale et par les douves de 52 mètres de large sur son pourtour. Le mur d'enceinte et les douves constituent une barrière de défense fiable. Chaque côté de son mur d'enceinte est percé d'une porte : la porte Donghua à l'est, la porte du Méridien (Wumen) au sud, la porte Xihua à l'ouest et la porte de la Fierté divine (Shenwumen) au nord. La Cité interdite abrite des palais majestueux, des esplanades larges, de beaux pavillons et des jardins de style qui leur est propre.

La réalisation de la Cité interdite témoigne de la grande dextérité des anciens travailleurs chinois dans la construction et d'une brillante civilisation antique développée en Chine. Elle a traduit à la fois l'idéologie hiérarchique de la monarchie féodale et les théories de la géomancie, du Yin et du Yang, deux principes contrastés et opposés de l'unique réalité cosmique, et des cinq éléments : eau, feu, bois, métal et terre, répandus en ancienne Chine. La porte du Méridien est la porte principale de la Cité interdite, au sud de laquelle sont symétriquement disposés le temple des ancêtres de la famille impériale (Taimiao) et l'Autel de la Terre et du Grain (Shejitan). Les palais au nord de la porte du Méridien sont répartis en deux groupes : cour extérieure et cour intérieure. Selon la notion du Yin et du Yang et celle des cinq éléments, la position antérieure représente le Yang, tandis que celle de derrière, le Yin. Avec la Salle de l'Harmonie suprême (Taihedian), la Salle de l'Harmonie parfaite (Zhonghedian) et la Salle de l'Harmonie préservée (Baohedian) pour édifices principaux, et le Palais de la Culture (Wenhedian) et le Palais des Prouesses militaires (Wuyingdian) des deux côtés pour bâtiments annexes, la cour extérieure qui représente le Yang servait à l'empereur à régler les affaires d'Etat et à présider les grandes cérémonies officielles. La cour intérieure qui représente le Yin est constituée par le Palais de la Pureté céleste (Qianqinggong), la Salle de l'Union (Jiaotaidian) et le Palais de la Tranquillité terrestre (Kunninggong), disposés le long de l'axe central, les Six Palais de l'Est, les Six Palais de l'Ouest, ainsi que le Palais

de la Tranquillité et de la Longévité (Ningshougong), la Salle de la Nourriture de l'esprit (Yangxindian), le Palais de l'Affection et de la Tranquillité (Cininggong) et le Jardin impérial à l'extrémité nord. A l'époque, y logeaient l'empereur, l'impératrice, les concubines et les autres membres de la famille impériale. Tous les bâtiments du Palais impérial se disposent selon les principes dits "la gauche consacrée au culte des ancêtres et la droite réservée à la construction symbolisant l'Etat" et "les bâtiments administratifs devant ceux d'habitation", observés dans la construction des palais au temps jadis.

Le nom du palais impérial, Cité interdite, comporte le concept d'union de l'homme et du ciel et l'idéologie hiérarchique de la société féodale. Les anciens astronomes chinois divisaient les étoiles en trois amas stellaires comprenant 28 Mansions dont l'Etoile pourpre (étoile polaire) occupe constamment le centre du ciel et dont elle ne s'est jamais déplacée, raison pour laquelle les gens pensaient qu'elle devrait être habitée par le souverain du ciel et la dénommèrent "Palais pourpre". Dans la société féodale, l'empereur se prétendait "fils du ciel" et son palais résidentiel était qualifié de "palais pourpre", symbolisant la soumission de tout le peuple et la stabilité de son pouvoir. Le palais impérial, splendide et somptueux, était sur le qui-vive. Il interdisait absolument que le peuple s'en approche, c'est pourquoi on donna le nom de "Cité pourpre interdite" au palais impérial des dynasties des Ming et des Qing.

Après la chute de la dynastie des Qing, on créa en 1925 le Musée du Palais impérial dans la Cité interdite. Le recensement révèle qu'il possède un grand nombre d'antiquités précieuses laissées par la dynastie des Qing, comme par exemple les vases tripodes ou quadripodes (Ding) des trois premières dynasties (Xia, Shang et Zhou), les jades de la haute antiquité, les calligraphies et les peintures des Tang, Song, Yuan et Ming, les porcelaines, les émaux cloisonnés, les laques, les pièces d'or et d'argent, les objets de bambou, bois, ivoire, corne et gourde, et les statues en or ou en bronze des Song et des Yuan, ainsi que les vêtements, les tissus et les meubles des empereurs, impératrices et concubines des Qing. Par ailleurs, on a recensé une quantité de livres, documents et archives. Après la fondation de la Chine nouvelle, le Palais impérial a été réparé à maintes reprises et mieux protégé. D'après les statistiques, la collection compte presque un million de pièces. En 1961, le Musée du Palais impérial fut mis au rang des principaux sites et monuments historiques dont l'Etat se charge de la conservation et en 1987, il fut inscrit sur la Liste du Patrimoine mondial par l'UNESCO. Ce palais impérial magnifique, considéré comme un des cinq grands palais du monde, permet aux visiteurs de découvrir la longue histoire et la brillante civilisation de la nation chinoise.

Предисловие

Музей Гугун еще называется Цыцзиньчэн (Пурпурный Запретный город). Эта бывшая резиденция императоров династий Мин и Цин. С того, как минский император Чжуди построил Запретный город до того, как последний цинский император Пу И отрекся от престола, в течение 500 лет здесь прожили всего 24 императора. Начали строить Запретный город в 1406 г. В 1420 строительство его завершилось. 100 тыс. лучших ремесленников и миллионы рабочей силы участвовали в строительстве этого дворца. По масштабности он не знает себе равных в истории Китая.

План Запретного города – прямоугольный. Общая площадь его – 72 тыс. квадратных километров. Сооружения расположены симметрично около центральной оси, тянущейся с юга на север. Со всех сторон он обнесен высокой городской стеной высотой 10 м. с четырьмя своеобразными угловыми башнями, вокруг стены вырыт широкий городской ров, наполненный водой.

Ширина рва составляет 52 м. На четырех сторонах стены есть четыре вороты: Дунхуамэнь на востоке, Умэнь на юге, Сихуамэнь на западе и Шэньумэнь на севере. Внутри Запретного города были построены величественные павильоны, широкие площади, изящные терема, беседки и уникальный сад.

В Запретном городе отражается и феодальная сословная идея и учение фэншуй. Ворота Умэнь являются парадными воротами Запретного города. На юге к Умэнь храм Таймяо на востоке и алтарь Шэцзитань на западе расположены симметрично. Сооружения на севере к Умэнь разделяются на внешние павильоны и внутренние резиденции. Согласно учению фэншуй сооружения передние относятся к «ян», а задние – к «инь». Внешние павильоны, относящиеся к «ян», включающие павильоны Тайхэдянь, Чжунхэдянь и Баохэдянь в центре и павильоны Вэньхуадянь и Уиндянь на востоке и западе, предназначались для проведения важнейших государственных и придворных церемоний. Внутренние резиденции, относятся к «инь». Павильоны Цяньцингун, Цзяотайдянь и Куньнингун в центре, павильоны Ниншоугун, Янсиндянь, Цинингун, двенадцать павильонов на востоке и западе и императорский сад на севере Запретного города являются местом проживания императриц, наложниц и детей императоров.

В древней астрономии звезды разделяются на 3 юань (юань является сравнительно широким районом, где есть много созвездий) и 28 синсю (созвездие). Цзывэйсин, один из трех юаней, находится в самом центре неба и является центром всех созвездий. Поэтому люди считали, что на Цзывэйсин проживает небесный царь, и называли его Цзыгуном (пурпурный дворец). Феодальные императоры считали себя сыновьями дракона. Дворец, где они жили, были названы Цзыгуном. Плюс, запретили простого народа приблизиться к великолепному императорскому дворцу. Поэтому императорский дворец при династиях Мин и Цин называется Цыцзинчэн (Пурпурный Запретный город).

После гибели династии Цин в 1925 г. в Запретном городе был создан музей Гугун. Через пересчет, заметили, что здесь имеются большое количество ценных памятников, включая нефритовые изделия глубокой древности, каллиграфии и известные картины династий Тан, Сун, Юань и Мин, сунская и юньская керамика, эмали, лаковые изделия, золотые и серебряные изделия, религиозные статуи из золота и меди, еще и многочисленные одежды цинских императриц, ткани, мебели и т.д. Кроме того, еще есть большое количество книг, литературных памятников и архивов. После образования КНР, сооружения в Запретном городе были хорошо охранены и отремонтированы. После статистики общая сумма культурных памятников в Гугуне – около миллиона штук. В 1961 г. музей Гугун был занесен в памятники культуры Китая. В 1987 г. он был занесен ЮНЕСКО в реестр объектов мирового культурного наследия. Этот древний и великолепный императорский дворец показывает китайским и иностранным туристам длинную историю и блестящую культуру Китая. Он еще называется одним из 5 мировых дворцов.

Premessa

Fatta edificare dall'imperatore Zhu Li, della dinastia Ming, la Città Proibita era il palazzo imperiale durante le dinastie

Ming e Qing: per circa 500 anni, fino all'abdicazione dell'imperatore Puyi, della dinastia Qing nel 1911, fu la residenza dei 24 imperatori Ming e Qing. I lavori di edificazione iniziarono nel 1406, quarto anno del regno Yongle della dinastia Ming e furono completati 15 anni dopo, nel 1420. Ai lavori di costruzione parteciparono più di centomila persone fra abili artigiani e operai. Maestoso e prezioso complesso della storia dell'architettura cinese, la Città Proibita è unica per dimensioni e per la sua grandiosa imponenza. Gli edifici compresi al suo interno sono distribuiti simmetricamente lungo l'asse centrale in direzione sud-nord con l'accesso principale situato a sud, simbolo dell'imperatore, considerato il figlio del Cielo.

A pianta rettangolare, ricopre una superficie di 720.000 metri quadrati ed è circondata da un corso d'acqua largo 50 metri che ne delinea il perimetro racchiuso da mura alte 10 metri fornite a ciascun angolo di torri di guardia, che costituivano un importante elemento difensivo. Quattro portali di accesso, detti "men" in cinese, si aprono ciascuno in ogni lato delle mura: Donghuamen a est, Wumen (La porta Meridiana, il grande portale d'accesso) a sud, Xihuamen a ovest e Shennwumen (porta del Genio Militare) a nord. La Città Proibita racchiude al suo interno maestose sale cerimoniali, ampi spazi ciottolati, raffinati padiglioni e il gioiello dello splendido giardino imperiale.

La Città Proibita comprende tecniche di edificazione di alto livello, frutto del meticoloso lavoro di abili artigiani che hanno saputo combinare insieme la brillante cultura artistica della tradizione cinese e la concezione della classe feudale legata ai riti. Essa è anche la rappresentazione dell'antica filosofia dei due concetti indivisibili e complementari di *yin* (femminile) e *yang* (maschile) e dei cosiddetti *wu xing*, o cinque elementi: metallo, legno, acqua, fuoco e terra. La Wumen (porta Meridiana) è l'ingresso principale della Città Proibita, al cui lato meridionale si trovano il Taimiao (Tempio degli antenati Imperiali) e il Shejitan (l'Altare della Terra e dei Raccolti), disposti simmetricamente lungo l'asse est-ovest. Gli edifici a nord di Wumen si suddividono in due parti: la corte esterna e la corte interna. Secondo la filosofia dello *yin-yang* e dei cinque elementi, il sud corrisponde allo *yang*, il nord allo *yin*. La corte esterna, che rappresenta lo *yang*, è formata dalla Sala dell'Armonia Suprema, la Sala dell'Armonia della Perfezione, la Sala dell'Armonia Preservata e la Sala dello Splendore Letterario e del Valore Militare: tutti edifici destinati alle cerimonie, ai riti ufficiali, presso i quali gli imperatori trattavano gli affari di stato.

Gli edifici e le aree della Città Proibita che costituiscono la corte interna, che rappresenta lo *yin*, sono: la Sala della Purezza Celeste, la Sala della Grande Unione, la Sala della Tranquillità Terrena, i Sei Palazzi dell'Ovest, i Sei Palazzi dell'Est, il Palazzo della Quietudine e della Longevità, la Sala del Perfezionamento dello Spirito, la Sala della Beneficienza e della Tranquillità e il Giardino Imperiale situato all'estremità settentrionale del complesso; tutti gli edifici destinati a residenze private dell'imperatore, dell'imperatrice, delle concubine e della famiglia imperiale.

L'intero complesso è in stile architettonico tipico degli antichi palazzi imperiali: con "il tempio a sinistra e l'altare a destra" e "la corte davanti e la residenza sul retro".

La Città Proibita comprende la concezione della società feudale di "Unione tra il cielo e gli esseri umani" e il concetto di classe sociale. Secondo gli antichi concetti dell'astronomia cinese, le stelle si suddividono in Sanheng e la costellazione di 28 stelle, in cui la posizione della stella polare in cielo è al centro di tutte le costellazioni, per cui era considerata la

residenza del Supremo Celeste ed era chiamata "Palazzo purpureo", da cui il modo di dire "la stella polare al centro". Gli imperatori feudali erano chiamati principi del Re del Drago, e la loro residenza, il palazzo imperiale era assimilato al Palazzo Purpureo, simbolo del loro potere immutabile. Il Palazzo purpureo è la residenza in cui il popolo non può accedere, da qui il nome del Palazzo imperiale di Città Proibita.

Dopo la caduta della dinastia Qing, nel 1925, la Città Proibita divenne il Museo del Palazzo imperiale. Dopo aver controllato, il museo ha conservato un gran numero di oggetti archeologici preziosi che includono antichi vasi rituali incisi con iscrizioni che commemorano le azioni valorose di uomini di morale delle tre antiche dinastie Xia, Shang e Zhou, antichi pezzi di giada, pitture e calligrafie delle dinastie Tang, Song, Yuan e Ming, porcellane delle dinastie Song e Yuan, oggetti e vasi smaltati, e oggetti laccati, in oro, argento, di bambù, di legno, d'avorio e di corno, statue religiose in oro e in bronzo e un gran numero di capi d'abbigliamento delle imperatrici e delle concubine, stoffe, mobili, e ancora un gran numero di libri, documenti e archivi. Dopo la fondazione della Nuova Cina gli edifici della Città Proibita sono stati restaurati e messi sotto la protezione e la collezione del museo ha superato un milione di pezzi. Nel 1961, il Museo del Palazzo imperiale fa parte della lista degli edifici sotto la protezione statale di prima classe e nel 1987 è stata inserita nella lista dei patrimoni culturali mondiali dell'UNESCO. Antico e maestoso palazzo imperiale, la Città Proibita è uno dei cinque grandi palazzi imperiali del mondo, che rappresenta la lunga storia e la brillante cultura della Cina.

Prólogo

Museo del Palacio Imperial tiene un nombre original como la Ciudad Prohibida que sirvió como palacio imperial durante las dinastías Ming(1368 -1662) y Qing(1636-1911). En ella vivieron 24 emperadores durante un largo periodo desde que el emperador Yongle decidió la construcción de ella hasta que el emperador Puyi de la dinastía Qing se retiró del trono. La Ciudad Prohibida se construyó en el quinto año del reinado del emperador Yongle, de la dinastía Ming(1406) y terminó en 1420. la construcción llevó 15 años. En total cien mil artífices sobresalientes y millones de carpinteros participaron en la construcción del palacio. La gran escala y el palacio majestuoso e imponente son raramente visto durante la historia de China.

La ciudad prohibida se distribuye simétricamente con un eje central por el sur y el norte. Tiene la forma rectangular y ocupa una superficie de 720 mil metros cuadrados. Toda la ciudad está rodeada por una muralla de diez metros de altura, tiene cuatro torreones en los cuatro ángulos de las murallas de la ciudad. Las murallas está rodeada por un foso de 52 metros de ancho que constituye una barrera protectora firme. Las murallas cuenta con cuatro puertas, la puerta Donghuamen, en el este, la puerta Wumen, en el sur, la puerta Xihuamen, en el oeste, y la puerta Shennwumen, en el norte. Se hallan palacios majestuosos, plazas anchos, edificios exquisitos y jardines hermosos dentro del palacio.

La edificación de la Ciudad Prohibida contiene las mejores características de la arquitectura del pueblo antiguo de China y el arte y la cultura espléndida, incluye la ideología feudal también refleja completamente la geomancia china como la doctrina del Yin-Yang y Wuxing(los cinco elementos). La Puerta Wumen(Puerta Meridional) es la puerta principal sur de la Ciudad Prohibida. El Templo Imperial de los Antepasados y el Templo de los Dioses de la tierra se distribuyen simétricamente al sur de la puerta Wumen. Al norte de la puerta, los palacios están divididos principalmente en dos partes: la Corte Exterior y la Corte Interior. En la filosofía china,

las direcciones también contienen la doctrina Yin-Yang y Wuxing. La Corte Exterior es el símbolo del Yang (el principio masculino), tiene como centro palacios de Taihe(de la Armonía Suprema), Zhonghe(de la Armonía Central) y Baohe (de la Armonía Preservada), y otros dos palacios independientes al Este y Oeste, Wenhua y Wuying. La Corte Exterior servía para que el emperador administrara los asuntos del corte y presidiera las ceremonias importantes. La Corte Interior es el símbolo del Yin (el principio femenino), tiene como centro palacios de Qianqing(de la Perea Celeste), Jiaotai(de las Relaciones Celeste y Terrestre) y Kunning(de la Tranquilidad Terrestre). A los dos lados del jardín imperial se encuentran los seis palacios del Este y Oeste, los Palacios de Ningshou(de Tranquilidad y Longevidad), Yangxin(de Cultivo Mental) y Cining(de Bondad y Tranquilidad). La Corte interior era el lugar donde el emperador despachaba los asuntos cotidianos del Gobierno y residían la emperatriz y las concubinas e hijos del soberano. Toda la construcción del Palacio Imperial conforma con la distribución de templo de "los antepasado está a izquierda y templo de dios, derecha", "el corte está adelante y pabellón, detrás"

El Palacio Imperial, conocido también como la Ciudad Prohibida, contiene la ideología feudal de "la armonía entre el cielo y el ser humano". Los astrónomos antiguos dividieron la constelación en grupos, Ziwei Yuan(Estrella Polar) estaba en el centro de todas las estrellas, nunca se cambió su situación. Entonces creemos que el dios de cielo vivía en la estrella Ziwei y se lo llamaba Palacio Púrpura. Como el emperador fue supuestamente hijo de dios de cielo, su posición central y dominante fuere sumamente destacados, el palacio que ellos vivían se denominó como Palacio Púrpura. El nombre significa la unidad y dominación. El palacio imperial fue espléndido también se prohibió que el pueblo común y corriente se acercó, fue un sitio prohibido absolutamente, se bautizó palacio prohibido. Por eso el palacio de las dinastías Ming y Qing tuvo el nombre como la Ciudad Prohibida.

Después de destrucción de la dinastía Qing, se estableció el Museo del Palacio Imperial dentro la Ciudad Prohibida en 1925. El museo cuenta con muchísimas reliquias preciosas que quedaron desde la dinastía Qing incluyendo a vasijas y vaso de vino de las dinastías Xia, Shang y Zhou, artículos de jade de la antigüedad remota, pinturas famosas de las dinastías Tang(618-907), Song(960-1279), Yuan (1271-1368) y Ming, cerámica, porcelana, esmalte y laca, objeto de oro y plata, Pao(objeto de artesanía tradicional macufacturada de calabazade penegrino) de bambú, marfil y cuerno, estatua religiosa de oro y cobre de las dinastías Song y Yuan y una gran cantidad de vestidos, materiales y muebles de las concubinas de la dinastía Qing. Además también se descubrieron muchos libros, archivos y documentos antiguos. Después de la fundación de la nueva China, la edificación de los palacios dentro de la Ciudad Prohibida fueron bien preservados y restaurados. Aproximadamente millones de reliquias en la Ciudad Prohibida fueron descubiertas después de calcular y arreglar. El gobierno lo designó al Museo del Palacio Imperial como el Sitio de Reliquia Cultura de Protección en 1961, en 1987 la UNESCO lo incluyó en su lista de Patrimonios Mundiales. El dicho palacio imperial antiguo y majestuoso muestra una historia de larga duración y espléndida y brillante cultura nacional a las turistas chinos y extranjeros. Fue nombrado como uno de "los cinco grandes palacios del mundo".

紫禁城

1 |

城池篇

City Structure

城壁と堀

성벽과 하자

Die Stadtmauer und
der Stadtgraben

Les remparts et fossés

Городская стена и ров

Le mura di cinta e il fossato

Muralla y foso

角楼
Corner Tower
角楼
각루
Ecktürme
Les tours d'angle
Угловая башня
Le torrione di guardia
Torreones

城池 City Structure

自古皇宫建筑都十分坚固，称为“金城汤池”，作为明清两代皇宫的紫禁城也建有牢固的“汤池”。紫禁城四周建有高10米，长3.5公里的城墙，城墙平面呈梯形，上窄下宽，是皇宫外围的一道坚固的防御设施。

The wall of the imperial palace has been very solidly built since ancient times. The Forbidden City, the imperial palace of the Ming and Qing dynasties, also has strong defense system, with 10-meter-tall and 3.5-kilometer-long trapezoidal walls with narrower top and wider base surrounded around.

城壁と堀【日文】 古代より宮殿建築はとても堅固にできていたため「金城湯池」と呼ばれ、明清両代の宮殿である紫禁城も、とても堅固な「湯池（熱湯をたえた外堀の意）」をもっていた。紫禁城の周囲には高さ10メートル、長さ3.5キロの城壁が取り囲み、その形は上が狭く下が広い台形をしていて、宮殿の外側を守る堅固な防御設備となっている。

성벽과 하자【韩文】 자고로 황궁의 건축은 아주 견고하여 금성탕지(金城湯池)로 불리고 있다. 명, 청 두 조대의 황궁으로 자금성은 견고한 탕지(湯池)를 가지고 있다. 자금성의 주위는 높이 10m, 길이 3.5km인 성벽으로 둘러싸여 있다. 성벽의 횡단면은 제형으로 위가 좁고 아래가 넓으며 황궁을 에워싸고 있는 견고한 방어시설이다.

Die Stadtmauer und der Stadtgraben【德文】 Schon im Altertum Chinas wurde der Kaiserpalast von einer Tangchi genannten Stadtmauer umgeben. Der Kaiserpalast in Beijing hat ebenfalls eine leiterförmige Stadtmauer. Sie ist 10 m hoch und 3,5 km lang und stellt eine Schutzanlage außerhalb des Kaiserpalastes dar.

Les remparts et fossés【法文】 Depuis toujours, les édifices du palais impérial sont très solides, raison pour laquelle on le qualifiait de “cité munie de murailles inexpugnables et de fossé rempli d’eau chaude”. C’est aussi le cas de la Cité interdite, palais impérial des dynasties des Qing et des Ming. Elle est entourée d’un mur d’enceinte de 10 mètres de haut et de 3,5 kilomètres de pourtour. D’une section trapézoïdale, avec la base plus large que la partie supérieure, le mur d’enceinte constitue un ouvrage de défense périphérique indestructible du Palais impérial.

Городская стена【俄文】 С давних пор императорское сооружение было очень крепко. Вокруг Запретного города была построена стена высотой в 10 м, длиной в 3,5 км. Продольное сечение городской стены – трапециевидно. Наверху – узко, внизу – широко. Эта стена является крепким оборонным объектом вне императорского дворца.

Le mura di cinta e il fossato【意大利文】 Fin dal passato il Palazzo imperiale era considerato solido e resistente, per cui era così descritto “jincheng tangchi” ovvero “con rampanti di metallo e acqua bollente”: una fortezza inavvicinabile. La Città Proibita fu effettivamente costruita con strutture solide e robuste, circondata da mura di cinta con pianta a forma trapezoidale: alte 10 metri e lunghe 3,5 chilometri, la struttura nella parte inferiore è più larga in spessore, che va riducendosi in altezza.

Muralla y foso【西文】 La construcción del palacio imperial fue firme y sólida desde la antigüedad, se llama “muralla de metal y foso de agua hirviente”. La ciudad Prohibida, como el palacio imperial de las dinastías de Ming y Qing, también cuenta con “muralla de metal y foso de agua hirviente”. Está rodeada por murallas de 10 metros de altura y 3,500 metros de circunferencia. El plano de muralla es trapecio, más estrecha de arriba y más ancha de abajo, las murallas constituye las instalaciones defensivas firmes fuera del palacio.

角楼 Corner Tower

紫禁城城墙上有四座角楼，造型精巧独特，角楼顶部为三层重檐。角楼是紫禁城城池的一部分，属于皇宫的防卫设施。

The four corner towers, of fine workmanship and with three-tier eaves, are a part of the city structures, served as defense works of the palace.

角楼【日文】 紫禁城の城壁には4つの角楼があり、造形は巧みで独特で、屋根は三重庇となっている。紫禁城の堀の一部分で、宮殿の防衛施設のひとつである。

각루【韩文】 자금성 네 모퉁이에는 각누가 있다. 모양이 정교하고 3층 처마를 가지고 있으며 자금성 성벽의 일부분으로 황궁의 방어시설에 속한다.

Ecktürme【德文】 Auf der Stadtmauer gibt es vier Ecktürme. Jeder von diesen Wachtrürmen hat ein dreifaches Dach und besteht aus 9 Balken, 18 Stützsäulen und 72 Dachfirsten.

Les tours d'angle【法文】 Ayant une forme originale avec

un toit à triple corniche, les quatre tours d'angles font partie des remparts de la Cité interdite. Elles servaient aussi d'ouvrage de défense du Palais impérial.

Углевая башня【俄文】 На городской стене стоят 4 своеобразные углевые башни с трехъярусными крышами. Они, относящиеся к оборонным объектам, являются частью Запретного города.

Le torrette di guardia【意大利文】 Lungo le mura di cinta, ai quattro angoli del perimetro sono presenti quattro torri di guardia, dalla funzione difensiva, caratterizzate ciascuna da un tetto a tre gronde.

Torreones【西文】 Se hallan 4 torreones en los ángulos de las murallas de la ciudad prohibida, con una forma fina y particular. Y sobre estos torreones cubiertos de tejas de 3 capas. Constituyeron una parte de murallas y fosos de la ciudad prohibida, también es una parte de instalaciones defensivas.

护城河 The Moat

紫禁城城墙外有一条宽阔的护城河，为“金城汤池”中的“池”。河面宽52米，永乐年间兴建紫禁城时，由人工开凿筑成。护城河又称筒子河，环绕于皇宫四周。清乾隆年间，皇帝下令改建午门南侧的护城河，河水由午门前面石板道下的暗沟流过，形成了现今的模样。

Outside of the wall runs the 52-meter-wide moat around the Forbidden City, which was artificially made in the 18th year of Emperor Yongle's reign (1420). Emperor Qianlong of the Qing Dynasty once ordered to change the channel to the south of the Meridian Gate to guide the water flow in the hidden ditch, thus the moat taking the shape of what it looks like today.

堀【日文】 紫禁城の城壁の外には広いお堀があり、「金城湯池」という言葉のなかの「池」にあたるもので、幅は52メートル、永楽年間に紫禁城を建築したときに、人工的に掘られたものである。堀はまたの名を「筒子河」といい、宮殿の周囲をとり囲んでいる。清の乾隆年間に、皇帝が午門の南側の堀の修築を命じ、堀の水を午門前の石畳の道の下を暗渠にして通して、現在の姿となった。

호성하【韩文】 자금성 성벽밖에는 한줄기의 넓은 호성하가 에워싸고 있는데 바로 ‘금성탕지’의 ‘지’에 속한다. 강의 넓이는 52m이고 영락년간에 자금성을 건축 시 인공으로 만든 것이다. 호성하는 통자하(筒子河)라고도 불리며 황궁의 주위를 에워싸고 있다. 건륭년간 황제는 오문 남쪽의 호성하를 수전하도록 명을 내렸다. 하천은 오문 앞쪽에서 석관 밑으로 흐르는 현재의 암거(暗渠)로 변화하였다.

Der Stadtgraben【德文】 Der Stadtgraben, auch Tongzi-Fluss genannt, liegt außerhalb der Stadtmauer des Kaiserpalastes. Er ist 52 m breit und wurde beim Bau des Kaiserpalastes in der Yongle-Regierungsperiode der Ming-Dynastie ausgehoben. Vor dem Mittagstor Wumen hat er einen unterirdischen Kanal, der während der Regierungsperiode des Qing-Kaisers Qian Long gegraben wurde.

Les douves【法文】 Les murailles de la Cité interdite sont entourées de douves de 52 mètres de large. Elles furent creusées lors de la construction de la Cité interdite sous le règne Yongle de l'empereur Chengzu (appelé aussi vulgairement empereur Yongle) de la Dynastie des Ming. Sous les Qing, l'empereur Qianlong ordonna de réaménager la douve au sud de la porte du Méridien. Désormais, cette douve est couverte par les dalles devant cette porte comme on le voit aujourd'hui.

Городской ров【俄文】 Вне городской стены есть широкий городской ров, наполненный водой. Ширина его – 52 м. При строительстве Запретного города вырыли такой ров. Городской ров, окружающий императорский дворец, еще называется Тунцзыхэ. При династии Цин император Цяньлун дал приказ реконструкции городского рва на юге к воротам Умэнь. Вода течет через подземный водосток под дорогой перед воротами Умэнь. Таким образом, формировался нынешний вид.

Il fossato di protezione【意大利文】 Le mura di cinta sono circondate da un fossato di protezione largo 52 metri e risalente al periodo della sua edificazione. È un canale artificiale detto anche Tongzihe che all'epoca del regno Qianlong della dinastia Qing, l'imperatore fu fatto ricostruire nella parte sud, di fronte al portale Wumen e che ancora oggi scorre sotto il piazzale pavimentato con lastre di pietra all'entrata del Palazzo imperiale.

Foso【西文】 Las murallas de la Ciudad Prohibida está rodeada por un foso de 52 metros de ancho que constituye el foso de “muralla de metal y foso de agua hirviente”. El foso fue construido artificialmente al mismo tiempo de construir la Ciudad Prohibida durante la dinastía Ming. El foso también se llamaba el río Tongzi(tubo), rodeaba al muro de la Ciudad Prohibida. Durante la dinastía Qing, el emperador Qianlong ordenó a reconstruir el foso que estaba ubicado al norte de la puerta Wumen, el río corrió pasando por un alcantarilla debajo de un camino de losa.

午門 Wu Men (Meridian Gate)

午門为紫禁城的正門，是皇宮内高度最高的建筑，最高高度达38米。城台呈“凹”字形，台上建有五座重檐黃瓦的城楼，称为“五鳳楼”。午門作为一处重要的典儀場所经常举行一些大典活动，如頒詔宣旨、献俘之礼、頒朔之礼等。

The Wu Men (Meridian Gate), the City's front gate, is the highest structure in the palace, with the maximum height of 38 meters. The base takes a "凹" shape, on which five skirt-roof towers covered with yellow glazed tiles are built. These five towers together are called Wu Feng Lou (Five-Phoenix Tower). Some major events such as the promulgation of imperial decree, the receiving of the captives of war, the ceremony of issuing the official lunar calendar were held here.

午門【日文】 午門は紫禁城の正門で、宮殿内で最も高い建築物であり、高さ38メートルにも達する。台の形は凹字形をしていて、台のうゑに5つの二重庇の黄金瓦をいだった城

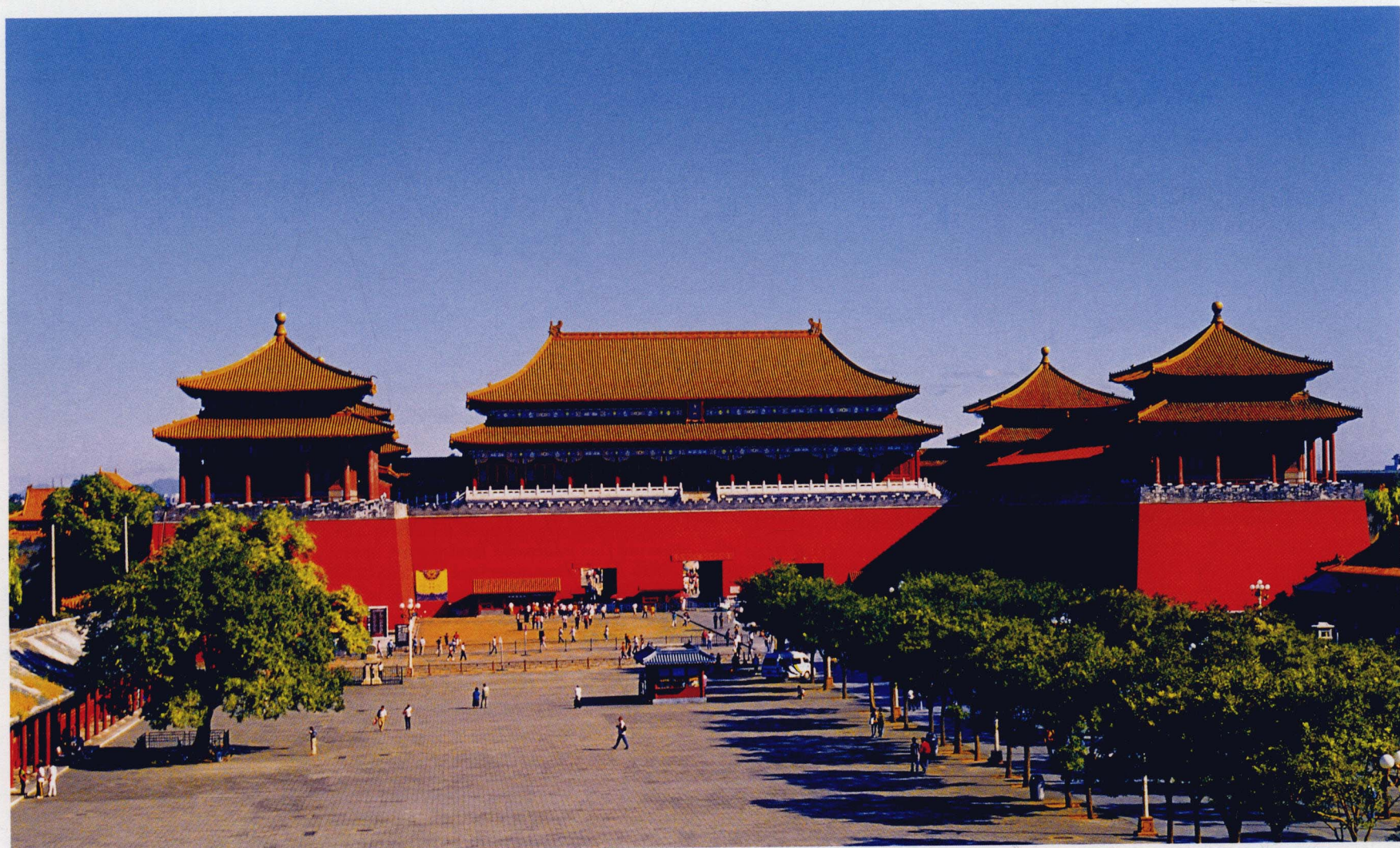
楼がたち、「五鳳楼」と称される。午門は重要な儀式が行われる場所でもあり、ここで詔書の發布、献俘の礼（戦争に出征した将軍が獲得した捕虜を皇帝に献じる儀式）、頒朔の礼（翌年の曆を発表する儀式）などの大きな典儀がたびたび行われた。

오문【韩文】 오문은 자금성의 정문으로 황궁에서 가장 높은 건축물로 높이는 38m이다. 성대(城臺)는凹자 모양을 이루고 성대 위에는 겹처마에 황색기와를 얹은 성루가 있으며 오봉루(五鳳樓)라고 부른다. 오문은 가장 중요한 의식거행 장소로 조칙과 선지를 내리는 의식, 전쟁포로를 접수하는 의식, 10월 초하루에 황제가 다음해 역서(曆書)를 반포하는 반삭(頒朔)의 예(禮) 등 의식을 진행한다.

Wumen (Mittagstor)【德文】

Wumen, allgemein Wufenglou (Turm der

Fünf Phönixe) genannt, ist der Haupteingang zum Kaiserpalast. Es ist mit einer Höhe von 38 m das höchste Bauwerk des Kaiserpalastes. Der Unterteil des Tors besteht aus einer 10 m hohen,

zinnoberroten U-förmigen Mauer. Darauf stehen fünf Tortürme mit Doppeldächern aus gelb glasierten Ziegeln. Früher wurden hier viele wichtige Zeremonien abgehalten.

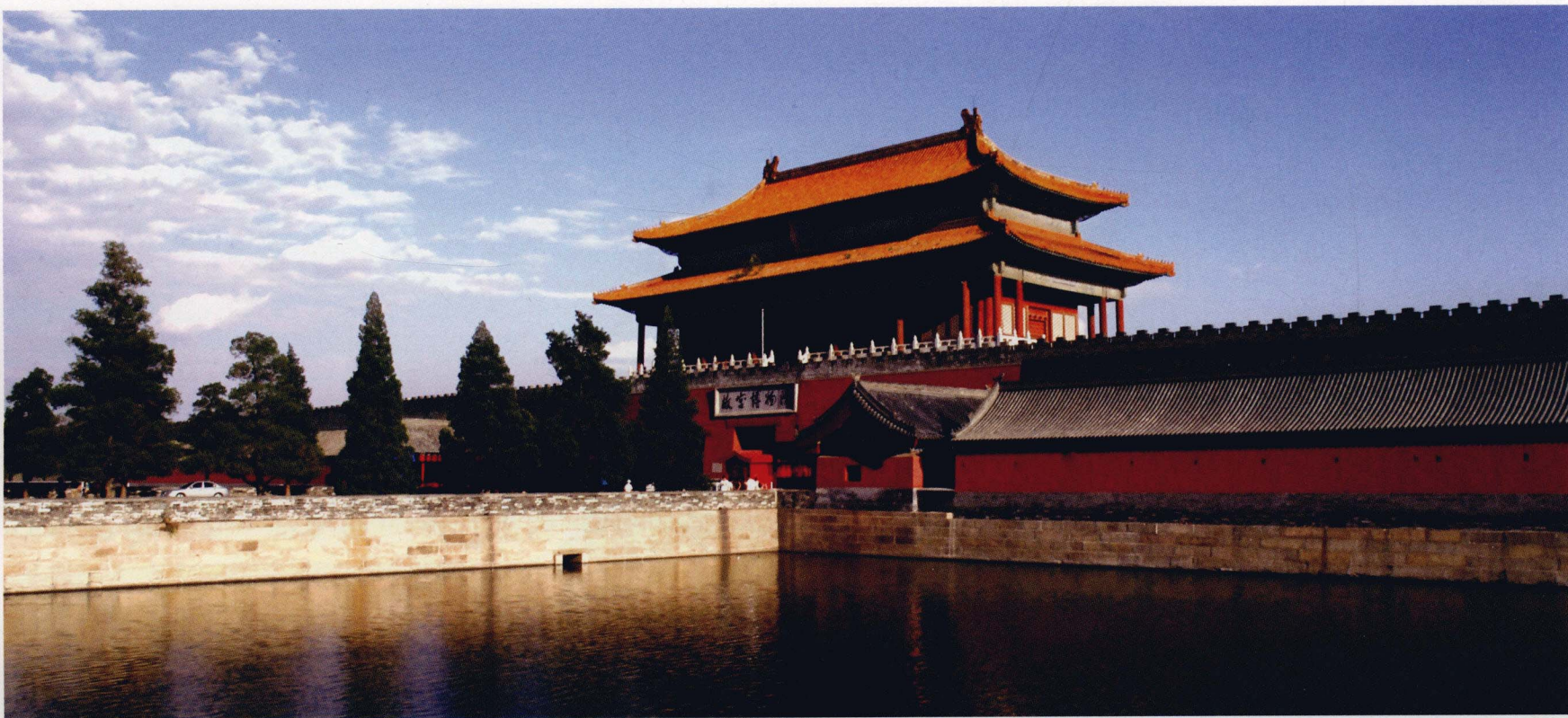
La porte du Méridien 【法文】 Mesurant 38 mètres de haut, la porte du Méridien, entrée principale de la Cité interdite, est le plus haut édifice du Palais impérial. Sur les murailles en forme de “凹” se dressent cinq pavillons avec un toit à double corniche couvert de tuiles vernissées jaunes, connus sous le nom de “Pavillons des Cinq Phénix (Wufenglou)”. La porte du Méridien est le témoin de nombreuses grandes cérémonies officielles, telles que les cérémonies de promulgation des décrets, de proclamation des édits impériaux, de “l’offre des prisonniers” et de publication du calendrier de l’année prochaine.

Ворота Умэнь 【俄文】 Ворота Умэнь являются парадными воротами Запретного города и самым высоким сооружением в императорском дворце. Максимальная высота его – 38 м. На верхней части ворот Умэнь, на арке расположена башня. По обеим ее сторонам на углах стоят четыре высокие беседки. Эти пять построек напоминают птиц, готовых вот-вот взлететь. Поэтому ворота Умэнь еще называют “Башней пяти фениксов”. В прошлом здесь

часто устраивались официальные торжества.

Wumen (Porta Meridiana) 【意大利文】 Alto 38 metri, è il portale d’accesso principale del Palazzo imperiale, elegante e maestoso. Chiamato anche “Porta delle Cinque Fenici” per i cinque padiglioni che sovrastano la struttura a forma di ferro di cavallo. In cima ad esso l’imperatore rendeva noto ogni anno il nuovo calendario, partecipava alle cerimonie militari e confermava, oppure annullava le condanne a morte.

La puerta Wumen 【西文】 Esta es la entrada principal de la Ciudad Prohibida que tiene 38 metros de altura. Es la construcción más alta del palacio. Se halla una plataforma de ciudadada abajo de ella y tiene la forma de “凹”. Sobre la plataforma hay 5 edificios con aleros pesados y tejas amarillas que se llama “Pabellón de Cinco Fénix”. Siendo la puerta principal de la Ciudad de Palacios, Wumen servía también para otros propósitos. Por ejemplo, en tiempo normal, los ministros y generales se congregaban en la plaza enfrente de Wumen toda vez que se daba lectura a un decreto del emperador o se promulgaba el calendario. Por cada triunfo en la guerra, el emperador presidía aquí un acto de celebración y aceptaba la entrega de prisioneros.

神武门 Shenwu Men (Gate of Martial Spirit)

紫禁城的北门为神武门，通高31米，北与景山遥相对应。神武门原称玄武门，玄武为古代四神兽之一，从方位上讲，左青龙，右白虎，前朱雀，后玄武。玄武主北方，所以将宫城北门称为玄武门。清朝入关后的第二任皇帝康熙名玄烨，忌于名讳，于是将玄武门改称神武门。

The Gate of Martial Spirit is the north gate of the Forbidden City, 31 meters tall, facing Jingshan Hill to the north. Its original name is Xuanwu Gate. Xuanwu (black union of tortoise and snake) is regarded as one of the four spiritual creatures in Chinese ancient legend; the other three are Qinglong (green dragon), Baihu (white tiger) and Zhuque (red bird) and are on the left, on the right and in front respectively in directions. Xuanwu is at the back, thus the north gate of the palace is called Xuanwu Gate, which was changed into Shenwu Men (Gate of Martial Spirit) because the given name of Emperor Kangxi is Xuanye; the word "xuan" then became a taboo.

神武門【日文】紫禁城の北門は神武門といい、高さは31メートル、北には景山がある。神武門はもと玄武門と向いあっていて、玄武門は古代四神獣のひとつで、左は青竜、右は白虎、前は朱雀、後ろは玄武とされている。そのため宮殿北門は玄武門とされる。清朝北京入城後の二番目の皇帝である康熙帝は名を玄烨といい、忌み名（尊い人の名と同じ字を使うのを避けること）のため玄武門は神武門と改名された。

신무문【韩文】자금성 북쪽에 위치해 있으며 높이 31m이고 북쪽의 경산(景山)과 마주하고 있다. 신무문은 원래 현무문이라고 불렸으며 현무는 고대 4 신수(神獸)중의 하나이다. 방위로 볼 때 좌측은 청룡, 우측은 백호, 앞면은朱雀, 뒤면은 현무이다. 현무가 북쪽에 위치해 있어 궁성의 북쪽문을 현무문이라고 불렀다. 청나라가 산해관으로 들어온 후 두 번째 황제인 강희제의 이름은 현엽(玄烨)으로 황제의 이름을 함부로 쓸 수 없다는 관례에 의하여 현무문을 신무문으로 고쳤다.

Shenwumen (Tor der Göttlichen Stärke)【德文】 Shenwumen, früher auch Xuanwumen genannt, ist das Nordtor des Kaiserpalastes. Es ist 31 m hoch. Früher befanden sich auf dem Torturm Glocken und Trommeln. Täglich beim Sonnenaufgang klangen die Glocken 108mal, und nach der Abenddämmerung gaben die Trommeln die ganze Nacht die Zeit an. Heute dient Shenwumen als Haupteingang des Palastmuseums.

La porte de la Fierté divine【法文】 La porte de la Fierté divine (Shenwumen), entrée du nord de la Cité interdite, haute de 31 mètres, fait face à la Montagne aux beaux

paysages (Jingshan, appelé aussi la colline de Charbon) au nord. A l'origine, cette porte était appelée la porte Xuanwu. Ce dernier était, dit-on, un des quatre animaux fabuleux, en forme de tortue avec une tête de serpent. Le dragon noir dominait l'Est (gauche), le tigre blanc, l'Ouest (droite), Zhuque (ressemblant à un phénix rouge), le Sud (devant) et Xuanwu, le Nord (derrière). Xuanwu était la divinité du Nord, ce qui explique l'origine du nom de la porte nord de la Cité interdite. L'empereur Kangxi, deuxième souverain des Qing, s'appelait Xuan Ye. En raison de tabou, la porte Xuanwu fut rebaptisé la porte Shenwu (porte de la Fierté divine).

Ворота Шэньмэнь【俄文】 Находясь напротив горы Цзиншань, являются северными воротами Запретного города. Высота их – 31 м. Они назывались Сюаньмэнь. Но при императоре Канси их переименовали в Шэньмэнь, так как в имени этого императора имеется иероглиф Сюань, а по обычаю название любого предмета не должно совпадать с именем императора.

Shenwumen (Porta del Genio Militare)【意大利文】 Alta 31 metri, la porta settentrionale del Palazzo imperiale è situata di fronte alla Collina della contemplazione a nord. Originariamente era chiamata Xuanwumen, dal nome di un antico animale sacro, detto appunto Xuanwu. Ogni portale rappresenta, in base a punto cardinale corrispondente, uno dei quattro animali sacri dell'antica tradizione cinese: il Drago verde a ovest, la Tigre bianca a est, l'Uccello scarlatto a sud e lo Xuanwu a nord. Il nome del portale nord fu cambiato all'epoca del regno Kangxi, del secondo imperatore della dinastia Qing, che si chiamava Xuanye. Per evitare confusioni, al portale fu dato il nome di Shenwumen.

La puerta Shenwu【西文】 Esta es la puerta norte de la Ciudad Prohibida y tiene 31 metros de altura. La puerta Shenwu está correspondiente con la montaña Jingshan al norte. La puerta Shenwu tiene un nombre original como puerta Xuanwu. Xuanwu fue una de los 4 animales de dios en la leyenda china, muy parecido a la combinación de tortuga y serpiente. Los 4 animales de dios fueron dragón azul de oriente, tigre blanco de occidente, fénix rojo de sur y Xuanwu negro de norte. Xuanwu protectaba el norte, por eso lo cambiaron la puerta norte de la ciudad por la puerta Xuanwu. Luego, la Corte Qing le cambió el nombre otra vez por puerta Shenwu para evitar el carácter "xuan", que componía parte del nombre propio del Emperador Kangxi(Xuanye).